

KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Andělů strážných
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 8.

XXI.ročník

Vychází v srpnu 2023



Dokonalé vykoupení

Představme si, že někomu něco dlužíme. Pokud nám Pán Bůh dopřeje a my se zasnažíme a budeme moci dluh vrátit, tak se nám podařilo se vykoupit. Ovšem těžko se můžeme vykoupit z poškozených vztahů. A tady nám přichází na pomoc Pán Ježíš svými podobenstvími, v nichž nacházíme plně osvobozující pohled na dlužníky i věřitele, že všichni Bohu dlužíme, že On za nás zaplatil a my jsme jeho nekonečnými dlužníky. Když se tedy dvě rovnoběžky v nekonečnu setkávají, tak se také setkávají dlužníci i věřitelé v nekonečném božím milosrdenství. A v něm je vše uzdravováno, omyto. Ale nemusíme čekat až na nekonečno, ale už zde na zemi, když se modlíme s vírou Otčenáš a v něm vyslovujeme s upřímností: odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům, tak nacházíme i dokonalé vykoupení. Vírou vstupujeme k nekonečnému Bohu, a tedy k dokonalému dobru. Proto Bohu buď sláva a dík na věky a všichni, kdo ho přijímají, ať na nich spočívá jeho moc a добрota a milosrdenství.

Ale nejsou jen poškozené vztahy mezi jednotlivci, ale i mezi skupinami obyvatelstva, národy, etniky. V srpnu si připomínáme poslední násilnou okupaci naší země. Když si připomeneme všechny okupace naší země, to by byla řada a jedna byla setletá, nejhorší sledovala vyhubení všeho českého. Co vzaly, co daly? A byli jsme i my někdy okupanty? Jak to řekl profesor J. Sokol: „Šlo o to: Buď mi nebo oni. „Podle Wilsonových požadavků neměli právo se Němci po I. svět. válce se oddělit? Dějiny šly jinak. Ale před námi křesťany je, abychom pracovali na uskutečňování Božího království. Abychom si navzájem odpouštěli dluhy. A dělali to s dobrosrdečností. A aby se Boží záměr naplňoval začněme se v srpnu modlit za smíření mezi námi věřícími a Rusy a dalšími. A když se s upřímnou pozorností pomodlíme Otčenáš, přispěje to k proměně. Ať Pán z nás učiní svůj kvas. Panno Maria, matko všech národů, oroduj za nás.

J. Lízner

Přemysl II. Otakar

* kolem 1233, † 26. 8. 1278 Suché Kruty, Rakousko

Vzestup a pak strmý pád Přemysla II. Otakara fascinoval už současníky (český král se dostal i do Dantovy *Božské komedie*) a vzrušuje i dnes. Král železný a zlatý. Muž, který vybudoval rozsáhlou středoevropskou říši, postavy ušlechtilé, srdnatý, moudrý, a i nad obyčej svého věku výmluvný, obklopený slávou a bohatstvím, nakonec zůstal osamocen s hrstkou nejvěrnějších na Moravském poli, kdy v den sv. Rufa, pro Čechy tak nešťastný, ztratil i život, když to nejcennější - čest - si podržel.

Za poměrně dlouhé Přemyslovy vlády se Čechy dotvořily ve vrcholně feudální stát. Přemysl věděl, že vnitřní síla státu je základem jeho mezinárodního postavení. Hned na počátku vlády zřídil zemský soud v Praze, kde byly vedeny zemské desky. Přemysl podporoval kolonizaci pohraničních území a zval kupce a řemeslníky do nově zakládaných královských měst (založil např. Kolín, Klatovy, České Budějovice, Domažlice, Louny, Kadaň, také Kouřim, kterou dával za vzor královského města), což zároveň znamenalo přínos i pro královskou pokladnu. Lesk Přemyslovy moci pocházel z této promyšleně budované základny hospodářské, mocenské i vojenské. Ne nadarmo se mu přezdívalo král železný (podle obrněné jízdy) a zlatý.

Obrovský rozsah říše i bohatství Přemysla II. Otakara byly trnem v oku nejen sousedním panovníkům, ale především novému králi říše Rudolfovi Habsburskému, který neměl žádné vlastní území odpovídající váze titulu.

Přemysl raději volil válku, v níž neměl příliš nadějí na vítězství. Došlo tak k tragické bitvě na Moravském poli, která byla svedena na den sv. Rufa v odpoledních hodinách na pravém břehu řeky Moravy mezi vesnicemi Dürnkrut (Suché Kruty) a Jedenspeigen, ležícími v Dolních Rakousích 30 km jižně od Břeclavi.

V boji proti sobě stanula spojená vojska římského (německého) krále Rudolfa I. Habsburského a uherského krále Ladislava IV. Kumána proti vojsku českého krále Přemysla Otakara II.

Petr Žitavský, autor Zbraslavské kroniky, se s Přemyslem Otakarem II. loučí dost pochmurnými slovy. *„Národe na hlavu padlý, jež klesáš v největší bídě poražen, sám již hyněš - a bez krále zasloužíš zájít. Více já tobě než sudbě, víc tobě než smrti já kladu za vinu královi zhoubu. Vždyť krutěji nechals ho zemřít, než by ho nepřítel nechal, neb od něho dovedls prchnout. Proto tak rychle král zhynul. Ó, přej mu svých radostí, Kriste, v nebesích po boku svém. Dej radost mu na věky věkův. Amen.“*

Vybral R. Jozíf

VNÍMAT JINAK

Duchovnost znamená cítit lidskou cestu, milovat ji a prožívat ji se vší její zázračností i tragičností. Na lásce a utrpení není nic „nadpřirozeného“. Jsou naprosto přirozené, provádějí nás hlubokou souhrou smrti a života, odevzdanosti a odpuštění ve všech jejich základních a zásadních projevech.

„Bůh k tobě přichází přestrojen za tvůj život“, kdo by si to pomyslel. Mně pořád říkali, jak je důležité, aby člověk chodil do kostela.

Autentické křesťanství není ani tak systém víry, jako systém života a smrti, který nám ukazuje, jak věnovat svůj život, jak věnovat svou lásku a jak nakonec věnovat svou smrt.

V podstatě tedy, **jak věnovat** – a tím se spojit se světem, se vším dalším stvořením a s Bohem.

Richard Rohr
(vybrala M. V.)



Miloš Václav Lokajíček

*20. srpna 1923 Starý Plzenec – †7. listopadu 2019



Tento špičový fyzik se na začátku padesátých let minulého století zabýval kvantovou fyzikou a jeho práce měly ve světě velký ohlas. Byl na nejlepší cestě získat v tomto oboru Nobelovu cenu, protože svým výzkumem předstihl i legendárního amerického fyzika Murraye Gell-Manna, který tuto cenu obdržel v roce 1969. Komunisté jej však zatkli a v roce 1954 odsoudili na sedm let do vězení, protože navštěvoval křesťanské kroužky Rodina (tyto kroužky zakládal jezuita Tomislav Kolakovič a Lokajíček se zde setkal s vynikajícími lidmi,

např. s O. Mádrem, J. Zvěřinou, R. Vackovou).

Propuštěn byl v červnu roku 1957 – ovšem se zákazem vědecké činnosti na 15 let. Teprve v roce 1968 se mohl vrátit k vědecké práci a po roce 1989 byl plně rehabilitován.

Vybral R. Jozíf

Mariánská poutní místa

100. Kostomlaty pod Milešovkou – kaple Panny Marie Pomocné

Mariánská kaple se nachází v obci Kostomlaty pod Milešovkou, při cestě od zámku ke zřícenině hradu. Tato kaple byla postavena v roce 1825 a je zasvěcena Panně Marii Pomocné. Kaple je postavena na prameni, který vyvěrá za oltářem. Voda z kaple je svedena do přilehlé kamenné stavby, která je volně přístupná.



Ke vzniku kapličky vedly události v 30. letech 18 století spjaté s místním panským sládkem Christophem Habelem. Sládek Habel byl horlivým ctitelem Panny Marie a nechal si proto namalovat obraz od truhláře Martina Patzelta z Mošnova s výjevem Panny Marie Pomocné s Ježíškem. V roce 1734 byl sládek stižen těžkou nemocí, proti které nepomohly žádné léky. V největším zoufalství se obrátil o pomoc k obrazu. Zbožné modlitby a popíjení vody ze zmíněné studánky ho zázračně uzdravily. Obraz Panny Marie Pomocné zavěsil na kamennou stavbičku nad studánku. Tato událost se velice rychle rozšířila a přibývalo stále více ctitelů k tomuto místu a obrazu Panny Marie Pomocné. Došlo k dalším uzdravením, a to vše vedlo ke zrodu poutního místa.

Na místě, kde dnes stojí pomník obětem z 1. světové války poblíž nynější kapličky, se v roce 1743 začala stavět kaple, která byla podstatně větší, než je stávající. Byla vybavena oratoří, sakristií

a kůrem, kde v roce 1749 byly instalovány varhany zhotovené chabařovickým varhanářem Standfussem. Kaple měla tři větší a čtyři menší okna, průčelí bylo ozdobeno třemi kamennými sochami - sv. Vojtěcha, sv. Prokopa a Panny Marie s Ježíškem. Vše bylo završeno kovaným křížem. Jednoduchý oltář do kaple zhotovil v roce 1750 kostomlatský truhlář Schafranka. Dne 13.8.1750 byla kaple Nanebevzetí Panny Marie vysvěcena a již zmíněný obraz byl vsazen do oltáře.

Zdejší poutní aktivita byla přerušena josefinskými reformami, které zakázaly procesí. Kaple byla úředně uzavřena a začala se rozpadat.

Po josefinských reformách byla obnovena procesí a v letech 1825–1826 byla postavena současná menší kaple v klasicistním slohu. Byla vysvěcena v roce 1840. V roce 1841 byla stará kaple úplně rozebrána a kamenné sochy z průčelí byly přemístěny po obci.

Dnes málokdo tuší slavnou minulost místa a kaple je vyhledávána spíše zahraničními poutníky.

Vybral R. Jozíf



Josef Petr Ondok

2.září 1926 Mydlovary – 19.srpna 2003 České Budějovice

Kněz, řeholník, vědec. V osmnácti letech vstoupil do Kongregace bratří Nejsvětější svátosti (petrini). V červnu 1951 byl tajně vysvěcen na kněze. Krátce nato byl pro svou činnost v náboženských studentských kroužcích zatčen a v procesu „Bárta a spol.“ odsouzen k sedmnácti letům vězení. Prošel mnoha věznicemi včetně těžby uranu v Jáchymově, v květnu 1963 byl na amnestii propuštěn.



Pouze v letech 1968-1970 mohl působit jako kněz v Českých Budějovicích, poté byl vědeckým pracovníkem v Botanickém ústavu ČSAV v Třeboni. Po pádu režimu přednášel na Teologické fakultě Jihočeské univerzity a současně se habilitoval na Biologické fakultě JU v oboru ekologie.

Vybral R. Jozíf

Kazatelna v kostele Andělů strážných



Na vrcholku kazatelny (autorem je sochař Gottfried Fritsch) je socha sv. Pavla a andělci pod ní drží jeho atributy. Jeden drží meč a druhý váhy. Většinou jsou atributy sv. Pavla kniha, meč nebo zkřížený klíč a meč. V tomto případě jsou neobvykle znázorněny váhy.

Lze zde tušit inspiraci staroegyptskou mytologií, která je zachycena v papyru Knihy mrtvých 21. dynastie. V tomto papyru váží srdce zesnulého Anubis nebo Hor a na druhé misce vah je pštrosí pero jako symbol pravdy, zatímco Thoth, bůh moudrosti, zaznamenává

výsledek. Pokud bylo srdce lehčí, zesnulý získal právo na věčný život a štěstí. Jedná se o tzv. psychostázu, což je v řečtině vážení duší.

V křesťanském prostředí u nás je to krásně zachyceno na zachované fresce v kostele sv. Mořice na Mouřenci nad Annínem (je to na cestě mezi Hartmanicemi a Kašperskými Horami).

Na této fresce archanděl Michael drží v pravici váhy a levicí ukazuje na postavu Panny Marie. Ta nenápadně klade na jednu misku vah hůlku nebo růženec, což se dá interpretovat jako poukaz



na sílu přimluvy Panny Marie. Na druhou misku vah se zavěšuje ďábel v marné snaze převážit ji na svou stranu.

Vybral R. Jozíf

Z historického kalendáře

- 1.srpna 1348** zemřela Blanka z Valois, první manželka Karla IV. (675 let)
- 6.srpna 1978** zemřel papež Pavel VI. (Giovanni Battista Enrico Antonio Maria Montini-Jan Křtitel Jindřich Antonín Maria), papež v letech 1963-1978 (45 let)
- 11.srpna 1253** zemřela sv. Klára, italská řeholnice, zakladatelka klarisek (770 let)
- 20.srpna 1153** zemřel sv. Bernard z Clairvaux, významný teolog a mystik. Založil cisterciácký klášter Clairvaux, jehož byl opatem. Papež Pius VIII. ho prohlásil učitelem církve. (870 let)
- 20.srpna 1813** zemřel Jan Křtitel Vaňhal, český hudební skladatel (210 let)
- 21.srpna 1968** začátek okupace Československa armádami Varšavské smlouvy (55 let)
- 23.srpna 1653** zemřel Kryšpín Fuk z Hradiště, katolický kněz-premonstrát, v letech 1640-1653 byl opatem kláštera na Strahově a od roku 1644 pražským pomocným biskupem (370 let)
- 26.srpna 1278** v bitvě na Moravském poli padl český král železný a zlatý Přemysl Otakar II. (745 let)
- 27.srpna 1673** pražský arcibiskup Matouš Ferdinand Sobek z Bílenberka posvětil chrám Panny Marie na Svaté Hoře u Příbrami (350 let)
- 27.srpna 1913** se narodil Antonín Zgarbík, český jezuitský kněz, oběť komunismu (110 let)
- 28.srpna 1928** se narodil Karel Kaplan, český historik (85 let)
- 29.srpna 1948** se narodil Jan Graubner, arcibiskup pražský a primas český (75. narozeniny)
- 30.srpna 1873** pražský arcibiskup kardinál Bedřich ze Schwarzenberga posvětil hlavní oltář v původní staré části katedrály sv. Víta (150 let)
- 8.srpna 2008** došlo k železničnímu neštěstí ve Studénce, kde mezinárodní vlak narazil do zřícené konstrukce silničního mostu. Zahynulo 8 lidí a asi 95 dalších bylo zraněno. (15 let)

Uzávěrka příštího čísla je 26. srpna 2023

OKO EKUMÉNY

Budu-li se snažit „poznat“ nebo pochopit například dnešní stav české politiky, jen mne to sklíčí, naštve a začnu vynášet kategorické soudy, což nikomu nepomůže. Ale jestliže tuto věc „vezmu do modlitby“, dané fakty opravdu uvidím v mnohem větším záběru a v mnohem příznivějším světle, než jaké mi nabízí moje malá obrazovka...



NAUČIT SE UMĚNÍ DIALOGU

Nový a lepší svět proto vytvoříme jedině tehdy, když vymýtíme všechny typy krutosti. A válka je krutost. A jsou hrozné, protože kosí nevinné.

Velmi záleží na naslouchání druhému. Na schopnosti naslouchat, nepouštět se hned do diskuse, klást otázky – a to znamená dialog a dialog je most. Nebojte se toho! V dialogu nejde o fotbalový zápas, který se dnes hraje a my si počkáme, kdo vyhraje. Jde naopak o nalézání shody na návrzích, abychom dál mohli jít společně.

V dialogu vítězí všichni, nikdo neprohrává. V diskusi jeden zvítězí a druhý je poražen, anebo jsou poraženi oba. V dialogu je mírnost, schopnost naslouchat a vcítit se do druhého, klenout mosty. Přestože mohu mít odlišný názor, v dialogu se nepřu, ale spíše se snažím s mírností přesvědčovat.

papež František
(vybrala M.V.)



**Program bohoslužeb v našich farnostech
a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách
nebo je sledujte na farním webu,
který je na adrese:
www.farnostkostelec.cz**

Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor.